

Chương 42

Uyên hỏi lại Lữ:

- Chuyện đánh bạc đầu tư venture capital vào hai công ty software ở trên San José đến đâu rồi anh?

Lữ cười:

- Em yên chí! Không phải đánh bạc đâu! Minh đầu tư vào công ty Comnet một triệu đô la, lấy 20% số cổ phần. Công ty NetSoft mình bỏ nửa triệu lấy 40% cổ phần của công ty. Sơn nói với anh chương trình software của Comnet có vẻ thành công lắm. Chừng 6 tháng nữa có thể ra thị trường chứng khoán ở Wall Street được. Với đà phát triển bây giờ, nếu ta bán cổ phần trên Wall Street sẽ hốt bạc lớn!

Mắt Uyên sáng lên:

- Minh có thể lời được bao nhiêu hả anh?

Lữ trả lời:

- Còn tùy! Nếu software của công ty Comnet được dùng nhiều và phổ thông. Wall Street sẽ vô lấy và mình thắng lớn. Nhưng nếu software bị trục trặc, không ai dùng đến, tiền đầu tư mình sẽ đi đứt ngay. Sơn nói với anh, hãng Goldman Sachs của Wall Street có thể sẽ nhận lo liệu cho việc ra thị trường chứng khoán của Comnet gọi là làm underwriter. Thường họ sẽ bán một triệu cổ phần, mỗi cổ phần định giá chừng 10 đô la. Nếu bán chạy, mọi người đổ xô vào mua, trong ngày đầu tiên gọi là initial public offering, giá trị stock có thể lên 15, hai chục đô la một cổ phần như chơi. Sơn

nói với anh, phần hùn vốn venture capital của mình trong Comnet là 20% gồm hai triệu shares. Như vậy chỉ cần hãng Goldman Sachs bán được 10 đô la một share, mình đã có 20 triệu. chưa kể nếu giá tăng lên cao hơn nữa!

Uyên nói như không ra hơi:

- Hai mươi triệu! một lời hai mươi! Nếu được như vậy là mình lời to rồi!

Lữ gạt đầu:

- Phải lời nhiều chứ! Vì còn nhiều khó khăn lắm! Bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra được. Tương đối software của Comnet có vẻ thành công nhưng còn bao nhiêu hãng cạnh tranh khác. Ngay cả khi ra được thị trường chứng khoán Wall Street rồi, cũng không có gì bảo đảm là giá cổ phần của công ty đứng vững được. Có thể sau initial public offering, giá cổ phần tăng nhưng cũng có thể xuống chỉ còn một, hai đô la một cổ phần!

Uyên hỏi:

- Vậy mình bán hết phần của mình trong công ty Comnet ngay sau khi ra được thị trường chứng khoán. Lấy lời trước cho chắc ăn!

Lữ lắc đầu:

- Minh bỏ tiền vốn venture capital cho công ty Comnet gọi là insider. Thường không được quyền bán stock ngay. Phải đợi hàng sáu tháng hay cả năm sau mới được quyền bán!

Uyên chép miệng:

- Rắc rối quá nhỉ! Em cứ tưởng mình ăn ngay được!

Lữ cười:

- Đồi đầu có chuyện dễ thế em! Nhưng Sơn nói với anh mình đầu tư kiểu venture capital này lần đầu tiên mà có cơ trúng ngay như thế cũng là may lắm rồi!

Uyên hỏi:

- Minh bán hết các bất động sản rồi tiền anh định đầu tư làm gì?

Lữ đùa:

- Tiền mình chia đôi rồi tiêu hết cho sướng!

Thấy Uyên xịu mặt, Lữ chữa:

- Không anh nói đùa thôi! Anh định đầu tư vào thị trường chứng khoán. Minh tạm rút lui ra khỏi bất động sản ở Cali này một thời gian, để theo dõi tình hình giá cả. Có thể sau này mình sẽ trở lại, nhưng anh đoán nhiều phần phải vài năm nữa, Cali mới hồi lại. Trong thời gian này anh nghĩ tung hết tiền vào đầu tư chơi stock mình có thể thắng lớn!

Uyên hỏi:

- Nhưng mình đang đầu tư vào hai công ty software cơ mà?

Lữ giảng giải:

- Đó là venture capital thử thời vận khác! Minh có thể lời một thành hai mươi với Comnet nhưng còn nửa triệu thả vào NetSsoft không hy vọng lắm. Nhiều phần mình sẽ mất bương nửa triệu này. Anh nói đầu tư chơi stock phần tiền năm triệu của partnership sau khi bán hết các bất động sản là mua

Chương 42

sotck các hãng lớn như Exxon, Coca Cola, IBM chẳng hạn.

Uyên gật đầu. Vấn và nàng mua stock của hãng IBM như một thứ tiền để dành vài năm trước. Vấn có giải nghĩa cho nàng về cách chơi stock nhưng Uyên không để ý đến cho lắm. Vấn đi đâu? Sẽ làm gì? Uyên thử người. Linh tính báo cho nàng sự nguy hiểm. Nàng muốn gặp lại Vấn một lần để giải quyết cho xong chuyện tình cảm rắc rối. Và đơn giản hóa cuộc đời! Uyên nghĩ chắc nàng chắc sẽ phải chịu ứng thuận chia cho Vấn một phần khá lớn tài sản của nàng hiện có với partnership. Liệu Vấn có chịu phần chia với 20%. 30%? Nhưng không thể một nửa được! Uyên lắc đầu. Tiếng Lữ hỏi làm nàng giật mình:

- Em sao thế?

Nàng trả lời:

- Không có gì! Em đang nghĩ đến stock của IBM. Từ hồi Vấn và em mua mấy năm trước đến nay, stock này không lên còn xuống nặng nữa!

Lữ cười:

- Em yên chí! Anh chơi stock đã mấy năm nay, có nghề rồi! Thực sự mua stock lúc xuống như vậy mới lời nhiều lúc stock lên. Anh đầu tư vào những stock của hãng lớn nhưng có nhiều triển vọng phát triển khoảng 30 đến 40% một năm mà vẫn bảo đảm an toàn. Hơn tiền để nhà băng mua CD một

năm xa! Tiền năm triệu partnership mình có sau khi giấy tờ bán các bất động sản xong xuôi sẽ thành 10 triệu trong hai ba năm nữa! Anh bảo đảm với em!

Uyên cười:

- Em có nghi ngờ tài của anh đâu! Partnership của mình có mấy năm từ tay trắng lên năm triệu là công của anh cả. Em theo anh để hưởng phần chứ! Nhưng em thắc mắc là tại sao anh muốn tung hết tiền vào stock như vậy?

Lữ gật đầu:

- Anh nghiên cứu kỹ rồi. Ở xứ Mỹ tư bản này chỉ có hai cách làm giàu nhanh nhất. Một là bất động sản, hai là Wall Street. Mình đã tạm gọi là thành công trong ngành bất động sản ở Cali này, muốn chuyển hướng làm giàu thêm không gì bằng đi vào thị trường chứng khoán. Nhưng chơi stock phải khôn ngoan, đánh hơi giỏi mới được. Cũng như phải tính toán cẩn thận lắm. Anh muốn chia đều số tiền mình đầu tư. Một phần mình đầu tư vào venture capital là cách thức nguy hiểm nhất nhưng lời bội phần nhiều nhất. Phần còn lại mình chơi stock chắc chắn hơn. Như thế việc cân bằng đầu tư giữa liều lĩnh và cẩn thận mới dung hòa được. Những đầu tư thành công nhất ở xứ Mỹ này đều theo một công thức như thế.

Uyên nắm lấy tay Lữ. Bàn tay nàng nóng như người sắp lên cơn sốt:

- Em tin anh mà! Anh đầu tư vào gì cũng được. Anh làm gì có bao giờ thất bại đâu!

Lữ hôn nhẹ lên môi Uyên. Chàng biết lần nào nói chuyện đầu tư, làm giàu cũng đều đem lại sự kích thích và ham muốn cho Uyên. Nhưng còn một chuyện chàng phải bàn đến:

- Anh muốn tiện thể nói luôn với em chuyện này về vấn đề giấy tờ của partnership. Phần hùn của Triệu Tôn anh muốn để cho em khi luật sư làm xong giấy tờ vào tháng tới!

Uyên rút tay ra khỏi Lữ, trợn tròn mắt ngạc nhiên:

-Anh nói gì? Anh muốn để hết phần Triệu Tôn cho em à?

Lữ gật đầu:

-Đúng! Anh không nhận phần chia của Triệu Tôn. Em hưởng hết!

Uyên kêu lên:

-Tại sao vậy? Anh không sợ em nắm lấy partnership à! Phần của em nếu cộng cả của Triệu Tôn sẽ là 60%, anh chỉ có 40% thôi!

Lữ cười:

-Thì đã sao! Em sẽ thành managing partner, anh xuống làm công cho em cũng được cơ mà!

Uyên ngẫm nghĩ một lúc:

- Có phải vì vụ kiện ly dị của anh với Miriam không?

Lữ thán phục:

- Em thông minh lắm! Đoán ra ngay! Tên luật sư Leibovitz đòi chia nửa phần tài sản của anh trong partnership cho Miriam, nên

Chương 42

anh không có cách nào khác!

Uyên cười:

- Em hiểu rồi! Anh muốn em giữ hộ phần của anh để đỡ phải chia nhiều cho Miriam nếu Miriam thắng kiện phải không?

Lữ gật. Chàng cảm ơn sự thông minh và tế nhị của Uyên đỡ cho chàng phải nói và giải thích nhiều chuyện chia chác khó nghe và khó nói này.

Uyên trấn an Lữ:

- Anh yên tâm! Em chỉ giữ hộ anh trên giấy tờ thôi. Vụ kiện ly dị của anh với Miriam xong xuôi rồi em sẽ giả lại anh! Còn chuyện managing partner em vẫn để anh làm chủ! Em đại gì lãnh lấy trách nhiệm nhúc đầu vào người!

Lữ thở phào. Chàng đã định đề cập chuyện này với Uyên mấy lần nhưng còn ngại. Uyên làm mọi chuyện giản dị biết bao! Chàng nắm lấy tay Uyên. Bàn tay nàng nóng rực. Mắt nàng ướm và long lanh ăm ắp đa tình. Lữ dìu nàng ra cửa. Chàng hôn nhẹ trên mái tóc dài óng mượt của nàng:

- Nói chuyện công việc vậy đủ rồi! Để anh thưởng em đêm nay. Anh cũng thích presidential suite của Beverly Hills hotel như em vậy. Anh cam đoan em sẽ thích hơn trước đến mười lần!